

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
Pe străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

S'a împlinit un an!

La 22 Iunie se împlinește anul când țara noastră a început războiul împotriva bolșevismului. Urzind chemării conducătorului lor, românii au luptat cum au știut ei mai bine, uimind lumea cu vitejia și curajul lor fără seamăn.

Despre faptele lor de arme va vorbi istoria mai târziu. Dela Prut și până departe la mii de kilometri, pământul a fost stropit și desrobitor sângelui soldaților români.

Alături de aliași, soldații români au purtat o luptă grea și dărză, pentru eliberarea lumii civilizate de cel mai mare dușman al ei, bolșevismul. Au luptat pentru eliberarea milioane de Români din Basarabia, Bucovina și Transnistria, de sub jugul greu al bolșevicilor. Acolo, departe, ei mai luptă pentru o lume nouă mai bună, pentru o ordine și dreptate între țări, pentru o Europă nouă. Războiul pe care țara noastră îl poartă azi este apoi și un război creștin, pentru biruința crucii, a credinței și a bisericii lui Isus Hristos.

Pentru aceste lucruri: credință, civilizație, dragoste de neam și dreptate în lume, a intrat țara noastră în înfrântoarea horă a morții. Pentru aceste lucruri așa de mari, de scumpe și de sfinte, luptă și azi soldații români și își varsă sângele cu atâta dăruire, departe pe un pământ străin.

Mulțumită și lor, azi primejdia bolșevică a fost îndepărtată spre Răsărit, o parte din frații noștri au fost eliberați de sub jugul strein, tinuturi întinse și zeci de milioane de oameni au fost mântuiți din crunta robie bolșevică. Pe acolo, pe unde un sfert de veac a stăpânit numai teama și groaza, a început o viață nouă de libertate și pace. Mormintele soldaților români căzuți în luptele grele, ce s'au dat pe acolo, strejuesc această libertate și pace.

Acum, când se împlinește anul de când la hotare s'a început năprasnică horă a războiului, toți oamenii de bine se închină în fața mormintelor celor căzuți și cinstesc amintirea lor.

A trecut un an de război, un an de luptă sfântă și dreaptă. Nimic

nu i-a putut abate pe Români din această luptă. Nu i-au abătut nici propaganda streină și mincinoasă, nici anul rău și lipsurile, nici sângerările de pe câmpul de luptă. Încrezătorii în biruință și în soartea lor, le-au primit pe toate și le-au purtat cu împăcare.

Poporul român știe că poartă această luptă pentru credința sa, pentru libertatea sa, pentru biruința lumii creștine și civilizate. Românii știu, că luptă pentru ca țara lor să fie ferită de un dușman primejdios, ca ei să fie liberi și stăpâni în țara lor.

pentru ca Românii de pretutindenea să fie liberi și stăpâni pe avutul lor, uniți într'o țară mare și puternică. Dela acest război, poporul român aceasta o așteaptă, luminează și dreptate între țări și neamuri, o Românie mare și întregită, cu frați ce nu mai sufer și pribegesc.

Pentru aceasta luptă soldații români și își urmează cu atâta încredere conducătorii. Acum când se împlinește un an de lupte, poporul român este tot așa de hotărât să meargă înainte ca și la început, știind că prețul sângelui vărsat este mare și scump și că el trebuie să aducă împlinirea celor mai mari și mai scumpe visuri ale noastre.

Ceva despre presa rea

Puterea presei rele — Datoria de a ne feri de presa rea

S'a mai scris în această foaie despre *presa rea*, adică despre cărțile, broșurile, revistele și ziarele puse în slujba minciunii și a păcatului. S'a mai scris, și încă destul de des. Cu toate acestea continuăm să mai scriem și vom scrie încă mult, căci avem de luptat cu un dușman puternic și foarte primejdios din toate punctele de vedere.

Presa rea se poate împărți în: presa imorală, în presa antireligioasă și în presa neutră.

Presa imorală este aceea care propovăduiește desfrâul, destrăbălarea sub toate formele sale. Divorțul, adulterul, hoția și uciderea sunt astfel descrise în presa aceasta, încât par a fi permise, dacă nu chiar de laudate. Această presă n'are alt scop, decât să samene gunoi în inima cetitorilor.

Presa antireligioasă este aceea care urmărește propovăduirea greselii în mintea cetitorilor.

Pentru ea: Dumnezeu, sufletul, viața de veci, etc. nu sunt decât povești. Ea isodește o mulțime de calomnii la adresa Bisericii și a slujitorilor altarului, ca să i facă urți în ochii cetitorilor. Ea inventează tot felul de scandaluri și de blasfemii. Ea răspândește toate știrile false. Ei nu trăesc decât din minciună și

din ca'omnie. Presa imorală este aproape toldeana și antireligioasă, precum și cea antireligioasă este deseori imorală.

Presa neutră este aceea care nu-și bate capul cu cele religioase. Ea are pretenția de a nu fi nici bună, nici rea. În realitate ea este rea, căci, în general, se ferește de a pronunța numele lui Dumnezeu și de a se ocupa cu religia. Ea caută să mențină cetitorii departe de religie, de Biserică și de tot ce e sfânt. Ea tratează religia ca ceva neînsemnat. Un rău mai mare nici nu trebuie! Bine au zis cetitorii din Germania adunați în congres la Koblenz, acum o jumătate de veac: „Înlături cu cărțile, broșurile și ziarele fără culoare religioasă! Înlături cu ziarele care nu sunt nici calde și nici reci! Sunt cele mai rele, căci lasă pe abonați într'o dulce nepăsare și-i împiedică să se întoarcă spre cărțile și ziarele catolice. Deci, înlături cu presa neutră: neutru este diavolul, și neutralitatea face mai mult rău decât lupta pe față”.

Presa rea înveninează sufletul și-l ucide față de cele supranaturale: îl pierde. Ea este slujnica iadului, care varsă ulei pe foc și oțet pe rane. Iată și o pildă despre puterea presei rele: În anul 1874 a fost osândit la moarte

prin împușcare, un soldat pe care îl aruncase într'o apă mare un sergent de poliție. Cuvintele din urmă ale osânditului au rămas vestite și e bine să ni-le întipărim în minte: „Mor plin de încredere în Dumnezeu, (zise soldatul înainte de a fi împușcat), cerându-i iertare prin spovedanie, pentru fărâdelegile mele. Eu am fost foarte vinovat, dar sunt alții mai vinovați decât mine; aceștia sunt scriitorii și propovăduitorii cărților, revistelor și foilor rele. Ei m'au pierdut, însuflându-mi disprețul față de religie, față de curătenia sufletului precum și revolta față de autorități”.

Feriți-vă deci de cărțile și foile rele și decumva aveți de acestea pe acasă, aruncați-le în foc, căci mai bine e să se facă ele scrum decât să ajungă sufletul vostru în focul de veci, din cauza lor. Procurați-vă, prin preotul vostru, cărți și foi catolice, căci avem destule. La Blaj, Iași, Săbăoani, Lugoj și în alte locuri se tipăresc o mulțime pe înțelesul vostru și pe un preț destul de mic. Cărților și foilor rele opuneți pe cele bune, pe cele catolice!

Pr. Ioan Vultur

Oricine va injura pe stradă
va fi imediat arestat

Domnul Mareșal Antonescu a poruncit ca toți aceia cari vor injura pe stradă, să fie imediat arestați de către autoritățile polițienești, cari li vor trimite cu acte dresate în fața instanțelor pentru ca să fie judecați, pe baza art. 429 din Codul Penal, care pedepsește injurătura cu închisoare corecțională dela 1 la 6 luni și cu amendă dela 5 la 20 mii Lei.

Ceice vor cădea a doua și a treia oră în acelaș păcat al injurăturii, vor primi pedepse tot mai mari și vor fi internați și în iagăr.

Ne pare nespus de bine că Domnul Mareșal a dat această poruncă ca să se pună odată capăt injurăturilor grozave pe cari le auzim la tot pasul dela oamenii ticăloșiți în rele.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Cum putem câștiga raiul

La această întrebare ne răspunde sf. Bernhard și sf. Bonaventura, cari spun că raiul îl putem câștiga în patru feluri, și anume: unii îl apucă cu puterea, alții îl cumpără, alții îl fură și iarăș alții sunt constrânși a-l primi.

Cu puterea apucă raiul aceia cari părăsesc totul și îl urmează pe Cristos. Il cumpără aceia, cari dau săracilor, de dragul lui Isus, cât mai multe din averile lor, câștigându-și astfel comori în ceruri. Il fură aceia, cari fac faptele milei trupești și sufletești, în ascuns, fără să stie stânga ceace face dreapta. Și în sfârșit constrânși a-l primi sunt aceia cari sunt curățiti de păcatele lor.

Episcopul german Sailer, mort în 1832 în Regensburg, spune că scara spre raiu are următoarele 7 spițe:

- 1) ascultarea și examinarea
- 2) examinarea și credința
- 3) credința și dragostea
- 4) dragostea și fapta
- 5) fapta și suferința
- 6) suferința și lupta
- 7) lupta și biruința.

O altă întrebare este,
cât costează raiul?

Sf. Augustin răspunde: „Costează muncă. Și, după ce raiul este veșnic, și munca cu care-l câștigăm ar trebui să fie veșnică. Domnul lasă nu ne cere decât muncă puțină“.

Sf. apostol Pavel răspunde la 2 Cor. 4, 17: „Pentru că necazul nostru de acum, curând trecător și ușor, lucrează în noi veșnică și peste măsură mare mărire“.

Sf. Ioan Gură de Aur răspunde: „Nu hotărește preț, ca să nu te poți scuza cu sărăcia. Dacă pământul, și primești raiul: dă un ban, și primești o împărăție; dă ceace ai, și primești în schimb raiul; dacă ai un ban, cumpără cu el raiul; dacă n'ai nici cel puțin un ban, atunci dă un ulcior de apă, o bucată de pâine, și cumperi cu acestea raiul“.

Sf. Laurențiu răspunde: „Atâta costează, cât poți da. Avraam l-a cumpărat prin iubire de oaspeți; Iov prin milă față de suferinzi; Tobie prin îngroparea morților; Zahai prin împărțirea unei jumătăți a averii sale între săraci“.

Sf. Augustin mai adaugă: „Dacă te înspăimântă și prețul acesta, mângâie-te, că văduva cea săracă l-a cumpărat pentru 2 bani; ba, e și mai ieftin: pentru o gură de apă proaspătă de mai ieftin nici că se poate: îl poți cumpăra și cu o voință bună“.

Să ne aducem cât mai des aminte de raiu!

Precum e foarte sănătos pentru trupul nostru, ca să petrecem, din când în când, câte o săptămână-două și la munte, pentru că aierul și apa de acolo ne înviorează și ne face poftă de mâncare, — întocmai așa de bine-i face și sufletului ridicarea gândurilor spre cele înalte, după cum spune psalmistul David: „Ridicat-am ochii mei la munți; de unde va veni ajutorul meu? Ajutorul meu dela Dumnezeu, celce a făcut cerul și pământul“ (Psalm 120).

Sf. Melania a devenit sfântă, gândindu-se odată foarte adânc la raiu.

Sf. Francisc de Assisi spunea:

„Mărirea, pe care o aștept, e atât de mare, încât sufer cu plăcere toate persecuțiile cu cari mă cercetează Dumnezeu“.

Sf. Adrian, care era un soldat tânăr de abia 18 ani, văzând, cu câtă tărie sufer martirii, i-a trebuit pe câțiva, ce bine așteaptă pe urma atâtor grozăvii. Răspunsul a fost atât de însuflețitor, încât Adrian ceru să fie botezat și muri nu peste mult el însuși ca martir.

Păr. Piccolomini, generalul ieziților, avea pietrii la ficat și suferea îngrozitor. Când noaptea avea durerile cele mai cumplite, deschidea fereastra și privind spre stele zicea: „Doamne, urât îmi este de pământ, ori de câte ori privesc spre ceruri!“ și „Raiule, raiule, nădăjduesc că nu peste mult vei fi patria mea veșnică!“

Intr'un oraș din Italia și-a petrecut câteva săptămâni plăcute un profesor român ortodox. În cursul acelor zile i-a plăcut foarte mult de un vizitiu italian, care-l plimba zi de zi cu căleasa prin împrejurimile orașului. Mai mult i-a plăcut de credința mare a acelu vizitiu. După patru săptămâni de petrecere împreună, i-a dăruit un bacșiș mare și i-a întins mâna întrebându-l: „Care ești dorința D-tale cea mai fierbinte?“ Răspunsul fu scurt: „Morire în pace con Dio“ — a muri în pace cu Dumnezeu. Și de atunci acel profesor român ortodox este un mare prieten al bisericii catolice și eu cred că va muri ca român unit.

Aceasta să fie și dorința noastră cea mai fierbinte:

„Morire în pace con Dio“, pentru a ajunge apoi în raiu.

Părintele Iullu

I-a împlinit Dumnezeu cererea

Era odată într'un sat un om, care suferea grozav din pricina beției. În vreme ce alți oameni secerau, de curgea sudoarea pe ei, el abia se apuca a lucra și, lăsând secerea în holdă, pornea spre sat până la cea dintâi cârciumă.

În drumul său, trecând pe lângă un izvor ce curgea limpede și rece, bețivul zise: „Ce păcat că n'a dat Dumnezeu să curgă țuică din tine, izvorule!...“ Și când trecea pe lângă râu zise: „Și pe tine râu să curgă spirit, ce mai lume ar fi!“

Între astfel de gânduri însetate ajunse la crăsmă și mare lucru mai era să nu iasă de aci dela umbră, ca să se întoarcă la arșița din holdă.

Aci petrecea toată ziua. Nici femeis, nici copiii nu l-au mai putut scoate din casa diavolului până seara, când l-au dus acasă de subțiori cu capul bălălău în piept și abia târându-și labele după el...

Era o căldură grozavă. Bădca Ioan (căci așa îl chema pe bețiv) se făcuse foarte harnic și muncea din greu, de-l apucase o sete mare. Apa din ulcior se terminase. Și cum setea îl chinuia, se duse cu ulciorul la cel mai apropiat izvor. Dar care nu-i fu mirarea și bucuria, când văzu că din izvor nu curge apă ci țuică! Cu poftă mare trase câteva lăghituri sdravene din izvor și își umplu și ulciorul. Dar abea ajunse în holdă, că setea îl chinuia din nou, setea de apă care nu se stămpăra de loc cu țuică. Ce să facă? De unde să ia apă? Că nu era nimeni prin apropiere și la izvor găsea țuică.

Fript de sete, merse spre un

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Sub freamătul Târnavelor

Durerilor ardelenesi de totdeauna.

*Surori umbrite'n mândre salcii,
Ce s'ogitndesc pe matcă lînd,
Vol singure ne ștîlî trecutul
Și câte pătîmîri înbind...*

*Din vrîmî cărunte dela Tibra,
Ne-au așezat aici străbanîl,
Ca mult 'nainte de-a s'abate,
Pe-aceste platurî Goșîl, Hunîl.*

*Drumeagul nostru-a fost prin veacuri
Urzit din vitregie-adîncă,
Dar valurî crunte de obidă
Nau smuls daco-romana stîncă.
La semn de tîlnice din munte
Și zvon de buclume din deal,
Atîtea jertfe-a 'nscris altarul
'Ndelung robîtlul Ardeal.*

*Poveștî, ce le purtați în freamăt,
Târnave 'n vălde 'nșlorite,
Ne amintesc de dărzul Horia,
Răpus la vrîrî nêșplînlite.
Iar doina Iancului în vale,
Cînd parc'o reînviașî prin lunci,*

*Ne-aduce'n înîmî dragî icoane
Și toate căte-au fost atunci:*

*Tribuni cu glasurî de Arhanghell,
Preoștî cu fiacără'n cuvînte
Și cronicarî, ce-au spus de-obârșîa
Nemurîtoarel noastre glînte.
Din negurîle 'ndepărtărîl
Ne-apar lobagî de viu curaj
Și clopotê vestînd restrîștea,
Din ciopotele dela Blaj...*

*Dor dreptul nostru a 'nvîns calvarul
De nesfârșite zile-amari,
Cînd toșî de-un sânge fărîrit-am
Fruntarîl Românîel marî.
Și-a fost regînă lîmba noastră,
Iar truda nu ne-a mai fost chin,
În cântec ne-am lucrat ogorul
Și n'am rîvnîl la bun streînl*

*Azi larășî ne brîzdează cerul
Greolî norî ai suferînșîl,
Ce-o 'mpărtaşîm cu cel ce-așteaptă
De-acolo zîna biruîșîl.
Târnave dragî dela izvoare,
Cînd treceșî printre crengî pletoase,
Pe undele strîvite 'n granișîl
Ne-aduceșî veștî tot mal dutoase:*

*Se frîng catapetesme 'n două
De-aiâta jale renolîta,*

*Ce-o plîng clopotîșele serîl
În Transilvania răplîta.
Din caler de tristețe-șî toarce
Viașă, Țara Oșenească¹⁾
Și ca o candelă fravă
Se stînge slova românească.*

*În Maramureș mor troișe
De-a umîlînelor povară,
La cărî au fost sortîșîl urmașîl
Luî Dragoș, cîltorul de Țară.
Orîdea-șî țese peste creștet
Cemîte faldurî de năframă.
Iar Clujul ne trimîte dorurî,
De prunc desprîns de braț de mamă...*

*Suorî Târnave'n aspru clocot
Poreștea, ce ne este dragă,
S'o îngânașî peste cuprînsurî
Ca să ne-o ștîle lumea 'ntreogă
Se vor găsl 'nșelegăturîl
Răoșulul a tot ce-a fost,
Afînd atunci înșelepciunea
Driptășîl noastre 'naltul rost.*

*Da' de-or ulța cî înainte
Au fost aici birurîtorîl
Ronanî, cu brava viașă dacă²⁾
Și nal târzîla năvîlîtorîl,*

¹⁾Țara Oșenească = Țara Oșului. Locultrîl îșî spun Oșeni.

²⁾dacă = dacică, adecă a Dacilor.

*Târnave duceșî șoapte'n cerurî
Șî domnul ne va da 'ndurarea,
Căcl drumul nostru-a fost Golgotă
Șî crucea ne-a'nfrîșîl cărarea.*

N. Oniga

Cărți folositoare

DALE CARNEGIE: Arta de a reușî în viașă. Un ghîd al vieșîl practice. Traducere românească. Bucureștî. Editura Socec & Co.

O carte americană, care a avut mare trecere. Scopul ei s'ar putea cuprînde în cuvîntele filosofului englez Herbert Spencer: „Marele scop al educașîi (creșterîi) nu este ștîișta, ci acșîunea“. Adecă: creștere spre fapte bune, adaug eu, în cuvînte cît de pușîne.

Cartea e un ghîd, adecă un îndreptar al vieșîl practice și ne arată:

6 mijloace pentru a câștiga simpatia oamenilor, adecă a ni-i face prieteni binevoîtorî.

9 mijloace pentru a aduce pe alșî să cugete ca noi;

12 mijloace pentru a îndrepta pe oameni, fără a-l ofensa (șîguî) și a-l supăra.

Cetînd aceste, șî-ar venî să zîcî că-s ceva visurî sau fantasiî americane. Recunosc, că ici-colo sunt niște sfaturî, cari s'ar putea împlîni numai între oameni bine crescușî, civilizășî.

Dar la noi, între oameni asprî, crescușî la țară și la pădurî, ne-ar ieșî pe dos în-

Din popor

Cugetările poporului
despre ocupațiile omului

Din ce trăiesc oamenii?

— Cel ce face cojoace trăiește din pe-tece, cel ce are pământ din moșie, ingine-rul din ochian, arhitectul face planuri de unde să ia bani, crișmarul trăiește din fân-tână, iar cel cu restaurant din gărlă.

— La toți oamenii le sunt destule două mâini, numai negustorilor le trebuie trei; cu una ne dau, iar cu două ne iau.

— Negustorul minte pentru nimic.

— Doi oameni nu sunt siguri pe viață: acela ce-și face casă cu bani streini și ră-mâne dator și negustorul ce face negoț cu banii altuia.

— Trei oameni trăesc fără grijă: func-tionarul, administratorul de moșie și ad-vocatul.

— Tot trei suferă în postul Paștilor: mu-zicanții, câinii și măcelarii.

— Când agricultorul nu are bucate pe câmp: nici noi n'avem pe masă.

— La patru feluri de oameni le merge rău în viață: la femeie când îmbătrânește, la cei ce joacă cărți când pierd, celor ce joacă teatru când nu mai pot cânta și ne-gustorului când și-a pierdut cinstea și banii.

— Negustoria e lucru bun, cine nu-l știe păzi e nebul.

— Patru oameni merg pe drum, fiecare în felul lui: negustorul făcând socoteli, ad-vocatul vorbind singur, artistul de teatru cântând și domnișorul fluierând.

— Două lucruri nu se pot pe lume: bir-jar să nu mute ceasul și croitor să nu-ți fure din stofă.

Despre veselia lumii.

Advocații totdeauna sunt veseli, când pierd ei tot câștigă.

— Muerile sunt veseli, când iasă în stradă să mai poată sta de vorbă una cu alta.

— Directorii de bancă sunt veseli, când dau bani cu dobândă mare.

— Funcționarii se bucură, când e săr-bătoare.

— Cărciumarii sunt voioși, când pun apă în rachiu.

— Țăranul e vesel, când își adună bu-cate frumoase de pe câmp.

— Meseriașii sunt veseli, când sunt cu paharul plin în mână.

— Cei ce joacă cărți sunt veseli, când nimeresc cartea bună.

— Boierii sunt veseli, când se întorc dela petrecere.

— Lumea are două feluri de doctori: unii cari te caută la mână, doctorii în me-dicină; iar alții cari te caută la pungă, doc-torii în drept — advocații.

— Roata de car scârție, pentru ca să o ungi; iar pe avocat trebuie să-l ungi, pen-tru ca să scârție.

— Advocatul e ca arcușul de vioară, până nu-l ungi, nu cântă.

— Advocatul înainte de a vorbi bea un pahar cu apă și ia miile, iar noi bem su-tă de pahare cu apă ba le mai și plătim.

— Când ești vizitat de un doctor în me-dicină, scoți limba; dar când vine un doctor în drept, scoți punga.

— Unii advocați câștigă un proces strâmb, iar alții pierd unul drept.

Ion Roșeov-Obreja.

Apărarea credinței

Biserica adevărată

Badea Toader este un om veș-nic nemulțumit cu stările din țară. El a făcut 2 clase gimna-ziale, a fost în America, a fă-cut războiul cel mare și a fost prizonier la Ruși. Toate relele le-a învățat, așa că Părintele are foarte mult de turcă cu el. Ci-tește „Universul” și „Curen-tul”, pentru că se ține om învă-țat; a fost curator, primar și co-lector. E om fruntaș, însă prea sfătos.

Părintele din sat e un preot după inima lui Cristos, bun, blând, învățat și îndelungrăbdător. Nimenea nu-i poate băga nici o vină, cel mult că e prea sărac, are prea mulți copii și că citește și lucrează prea mult. Numai doamna preteasă-l mai năcăjește câte odată, nelăsându-l să citească până la miezul nopții, ci stângându-i lampa. Altfel l-ar apuca dimineața cu ochii pe cele cărți.

Să ascultăm o convorbire din-tre ei.

Badea Toader: Sărut mâna, părinte. Am venit să Vă întreb, pentru ce nu vă înțelegeți odată și D-Voastră, preoții români, să contopiți cele două biserici, ca să fie numai o singură biserică

națională română, și nu două, cum sunt astăzi.

Părintele: D-Ta totdeauna mă întâmpini cu ceace ai citit mai nou în „Universul” și „Curen-tul”.

Badea Toader: Ba, că ceace îți spun acuma am citit-o în-tr-o gazetă a Părintelui ortodox.

Părintele: Ei bine, gazeta aceea nici că poate spune alt-ceva. Ea ar dori, să ne facem toți Români ortodocși. Aceasta însă nu se poate.

Badea Toader: Pentru ce!

Părintele: Pentru că noi uni-ții suntem într'adevăr convinși că biserica noastră este cea în-temeiată de Isus Cristos. Iară aceasta o și putem dovedi ori-când. Noi nu ne putem bate joc de Dumnezeu. Noi avem o credință, pentru care suntem în stare să și murim, dacă așa vrea Dumnezeu. Credința nu e o haină, pe care să o schimbăm când e prea cald ori prea rece. Aceia, cari își schimbă religia, după cum suflă vântul, sunt oa-meni de nimica. Și apoi să știi: banul bun și banul rău tot ban este. Dar D-Tale nu ține tot una, dacă primești ban bun ori ban rău.

Badea Toader: Banii buni se deosebesc de cei răi, pe când cele două religii românești de loc.

Părintele: Greșești, Bade Toa-der, greșești amar. Precum sunt anumite semne, de pe cari se cunosc banii cei buni, tot ase-menea sunt și anumite semne, de pe cari se cunoaște și biserica adevărată. Și anume, ea trebuie să fie: 1. una, 2. sfântă, 3. ca-tolică și 4. apostolică. Și apoi n'ai auzit D-ta de cele 4 puncte, prin cari ne deosebim de orto-docși? Papa, purgatorul, purce-derea Spiritului Sfânt și dela Fiul și materia sfintei cumine-cături? Iar de o vreme sau mai adaus și nedespărțirea căsăto-rici, și altele mai mărunte.

Badea Toader: Am auzit eu despre toate acestea, dară mie totuși mi-ar plăcea, să le văd odată unite aceste două biserici și nu despărțite și îndușmănite.

Părintele: Așa le-ai vrea și eu și noi toți unții. Doar de aceea ne rugăm zilnic „pentru unirea tuturor”, iară preotul se roagă în taină, într'o rugăciune de după evanghelie din st. li-turghie, zicând: „unește-i cu sfânta ta catolică și apostolică biserică și-i numără cu turma ta cea aleasă”. Inșă unirea a-ceasta nu se poate face cu pu-terea, nici cu răutatea, numai

ca multor suflete. Fiul Regelui erului s'a logodit cu ele prin teze, și le-a dat tot ce le era necesar, spre a se împodobi cu doabele harului: sacramente, preoți, predicatori, etc., avându-le pe toate acestea, sufletelenu se ocupă decât de trupurile în care se necesc. Moartea vine într'o bună zi, și când se prezintă la judecată, nu respinse căci sunt întinate de păcate, și Fiul lui Dumnezeu, văzând c'au abuzat de bineface-tele sale, le aruncă în întunerecul cel mai dinafară unde va fi p'ânsă scrișnirea dinților.

*

Păcatul este o nouă răstignire

Sf. Alfons de Liguori, care era episcop, fu încunoștințat că un preot din dieceza sa ducea o viață puțin creștinească. Il chemă la sine, pentru a-l îndemna la o viață mai bună. La intrarea în camera episcopului, preotul văzu răstignire mare, așezată pe prag, și cum nu îndrăsnea să intre, din respect față de răstignire, sfântul se arse spre întâmpinare, zicându-i: „Iată, căci nu este pentru prima dată, când calci în picioare pe răstignitorul”. Adânc mișcat, de aceste cuvinte ale sfântului, preotul începu să plângă cu amar și să cânte solemn cântecul care se schimbă în cântec de moarte.

Sf. apostol Pavel spune, că răstignitorul răstignește din nou pe răstignitorul. (Evrei 6. 6)

*

Blanca de Castilia, mama regelui sf. Ludovic, li zise aceluia, până ce era încă copil: „Aș vrea mai bine să te văd mort în picioarele mele, decât să te știu în viață și numat de un singur om de moarte”.

La viața casnică a lui Lincoln, fostul președinte al Statelor Unite din America, a sosit împăratul francez Napoleon III, a lui soțului și a lui Disraeli, (evreu, unul din cei mai mari foști prim-miniștri ai Angliei).

— Gelosia soției lui Lincoln era atât de sălbatică, grozavă, încât e de ajuns să citești întâmplările aceste din viața căsătoritului președinte, ca să te cuprindă spaima și spaima. La urmă, ea înnebuni, iar multele certe și amăreli îl schimbă în necum și pe Lincoln. Il făcură să regrete că s'a căsătorit cu ea și pe cât putea o căsătorie.

— În 1852, Napoleon III s'a amoretat cu Eugenia, fiica contelui spaniol Montijo. Ea cea mai frumoasă fată din lume și s'a căsătorit cu ea, fără să țină nici o socoteală la gura lumii și de regulamentul caselor împărațoare.

Napoleon și soția sa aveau toate condițiile de a fi fericiți: sănătate, putere, avere, glorie, frumusețe, amor.

Dar vai, o singură însușire nenorocită le furuse toate darurile acestea.

Eugenia era geloasă. O rodeau până în tăcaci inimei toate mișcările soțului ei căsătorit. Nu-l lăsa niciodată singur de vremea altor femei.

Viața lui Tolstol iarăși a fost nenorocită. Tot răul se trăgea din căsnicie. Soția lui avea luxul, aurul, averea, gloria, omagii, societatea... Toate aceste Tolstol le ura, și disprețuia. El credea că bogăția este o nimă, un păcat. Iși publica gratis cărțile, și între împrejurări obișnuite i-ar fi adus multe de milioane, fiindcă se celtau în

toată lumea și se traduceau în toate lim-bile culte.

Nepotrivirea de o parte și de alta, l-au distrus căsnicia. Într'o seară din Ian. 1910. când Tolstol era de 82 de ani, fugi de a-casă, prin ger și întunec, neștiind încotro merge. După 11 zile fu găsit mort într'o gară.

Suntem îndreptățiti a spune că nu era cu mintea întreagă, nici el, nici ea.

— În schimb, viața conjugală (casnică) a unui Disraeli, a fost de toată lauda. El zicea uneori: „Sunt capabil de multe prostii, dar una nu voi face-o. Să mă căsătoresc din dragoste”.

Și se ținu de cuvânt. Rămase burlac până la 35 ani. Atunci îi veni pofta să se în-soare și ceru mâna unei văduve bogate, cu numele Mary Anne, de 50 primăveri. Ea știa că Disraeli nu o iubește și că o cere pentru avere. De aceea îi puse condiția: să mai aștepte un an de zile. Disraeli s'a mirat. A așteptat și după un an căsătoria s'a încheiat.

Bogata văduvă nu era nici frumoasă, nici tânără, nici scilpitoare de inteligentă, sau de inteligentă scilpitoare. Totuși căsătoria lor fu fericită. Timp de 30 de ani, ea trăi numai pentru el. În schimb, el o iubea cu sinceritate. Ori:are erau greșelile, ce le făcea, el nu o muștra. O respecta și o apăra față de oricine, care ar fi cutezat să o critice, sau să o facă de răs. El între ei mai glumiau câte odată. „Știi, zicea Disraeli, că eu nu te-am luat din iubire, ci numai pentru averea ta?” Mary-Anne răspundea răsând: „Știu. Dar dacă ar trebui să in-

cepi din nou, acuma m'al lua din dra-goste, nu-i așa?” El recunoștea, că e așa.

Mary-Anne era departe de a fi perfectă. Dar Disraeli fu înțelept și știu să o ia așa, cum era: nici mai bună, nici mai rea, fiind mulțumit cu ea.

Adversarul (contrarul) cel mai mare al lui Disraeli era lordul Gladstone. Dar și căsnicia acestuia fu fericită. Acasă nu făcea nici o muștrare Timp de 59 de ani, cât a trăit cu soția sa, legătura lor conjugală nu a fost niciodată tulburată.

Carnegie încheie exemplele acestea cu observarea, că soția mulțumită și căminul plăcut sunt mai prețioase pentru oameni decât averile de milioane de dolari.

Incheiu și eu creștăturile acestea despre cartea folosită de Dale Carnegie, dar observ că pentru îndestularea și fericirea casnică e neapărat trebuitoare buna înțelegeră între soți, însă nici milionul de do-lari nu ar fi de disprețuit, mai ales în zi-lele noastre de scumpete...

GAVRIL TODICA

Se caută cantor

Parohia rom. unită Cernăuți-Bucovina caută un cantor, care va primi, pe lângă un salariu fix de Lei 2000 lunar, și altă remunerație convenabilă la un serviciu ori la o fabrică.

Doritorii să înainteze cererea și copia di-plinei de cantor, legalizată de preot, direc-ta On. Sablin Budu, preot român unit, Cer-năuți, Str. Elena Popovici Logotheti Nr. 11.

61 (1-1)

loc unde mai știa un izvor. Și acela dădea tot țuică. Se îndreptă spre sat. Pe vale curgea spirt! „Uf”, își zise nenorocitul, „de ce mă bați așa, Doamne, de nu găsească apă nicăieri? Se duse la fântânile pe care le știa pe la vecini; și acelea dădeau tot țuică! Setea îl ardea îngrozitor și mai văzu ceva de mirat: Oamenii din jurul lui, văzându-l cum umbliă dela o fântână la alta plângându-se cu amar că fântânile s'pline cu țuică nu cu apă, îl arătau cu degetul și râdeau de el, spunând că l-a ajuns ce a meritat: a înnebunit.

Atunci bețivul văzu toată nenorocirea, văzu și el că e bătaia lui Dumnezeu pe el și că are să moară de cea mai crudă moarte, de sete. Ingenunchie lângă o fântână și se rugă lui Dumnezeu să-l ierte; li curgeau din ochi lacrimi de pocăință care li ardeau fața așa cum adesea spirtul li arsesse pieptul.

În clipa aceea grozavă se deșteptă din somn: „Apă, apă!” strigă el pe femeia sa. Aceasta li aduse apă, iar el o bău cu o poftă ne mai pomenită. Și par'că întâia oră din copilăria sa încoace simți, că cea mai bună beaură de pe lume e apa.

Și iarăși întâia oră de pe când era copil își mai împreună mâinile pentru rugăciune, mulțumind lui Dumnezeu că n'a fost aievea visul ce a visat și că n'a murit de cea mai cumplită moarte din lume: de sete. Și, ca să nu moară aievea, mai mult n'a beut decât cea mai bună beaură de pe lume: apă.

Făgăraș Petru
com. Uricani, Valea Jiului

Răspândiți

„Unirea Poporului“
printre prieteni și cunoscuți

cerărilor recomandate. Cu toate acestea, scrierea cuprinde îndemnuri și învățături de mare preț. Spicim câteva:

— Cei mai mulți criminali din închisori se cred nevinovați. Foarte puțini sunt ca fătiharul, răstignit pe cruce alături de Isus, care să și recunoască ticăloșiile. După părerea mea, pe unii ca acești criminali (ucidători, spărgători, jefuitori) numai suferințele li pot îndrepta. Nimic altceva.

— Un om mare își arată măreția în felul cum tratează pe oamenii mici. (Carlyle).

— Nu vreau să critic pe nimeni. Vreau să spun tot binele, pe care-l știu despre oricine — zicea de multe ori Benjamin Franklin.

— În loc de a judeca pe oameni, să încercăm a-i înțelege. A ști totul, este a lerta totul, zicea alt mare înțelept.

— „Nici Dumnezeu nu vrea să judece pe om înainte de moarte” — zicea Johnson.

— Iauș Cristos încă învăța pe oameni în înțelesul acesta, când le spuneau să nu caute palul din ochii altora, ci mai întâiu, băna din ochiul lor propriu.

— În capitolul II, despre „Marele secret”, Carnegie scrie:

— Nu există decât un mijloc în lume pentru a face ca o persoană să întreprindă o acțiune oarecare: A deștepta într'ansa dorința să îndeplinească această acțiune. Aici autorul are dreptate, pentru că în fiecare om trebuie să fie un grad mai mic, sau mai mare de *ambitie*, adică râvnă spre fapte bune și mari, care ambicie sau dorință nu există la animale.

— Nu cunosc nici un funcționar în lume, care să fi avut, sau să aibă un salariu mai

DE PRIN SAȚE

MISIUNI

Zilele dintre Paști și Rusalii au fost trecute în mare parte, de Părinții: Vasile Darda și Iosif I. Bal, dela Mănăstirea Obreja, pe Câmpie, fiind sf. misiuni în 11 parohii, și anume: Năoiu, Boteni, Miheș, Sărmaș, Ghiriș, Silivaș, Suau, Pogăceaua-Vale, Pogăciaua-Sat, Aruncuta și Crișeni.

În cele ce urmează ne ocupăm numai de cele ținute de Păr. Iosif I. Bal în Pogăceaua-Sat, între 23-30 Mai a. c. Paroh în această parohie, foarte restirată și numeroasă — are aproape 2000 locuitori — e Păr. Iustinian Florea, care abia ajuns în fruntea parohiei — e numai de doi ani la Pogăceaua — se și gândește să mijlocească pe seama credincioșilor comoara darurilor cerești. Și de aceea roagă pe Pr. Iosif I. Bal, încă din anul trecut, să țină misiuni sfinte și în parohia Sf. Sale. Timpul a fost ales chiar acela al sărbătorilor Pogoririi Spiritului Sfânt, începându-și misiunile în 23 Mai și încheindu-se în 30 din aceeași lună.

În 24, ziua de Rusalii, a doua zi și Miercuri în 27 frumoasă biserică a fost plină, ca niciodată. Aceasta s'a văzut mai ales la sfârșitul liturghiei din Dumineca Rusalilor, când au ieșit credincioșii la sfințirea țarinei: Coloana credincioșilor Pogăceni era neîntrepută pe o distanță de sute de metri. Iti era mai mare dragul să-i vezi pe acești „câmpeni”, în stralele lor albe ca zăpada, înaintând tăcuți, cu praporii în frunte, spre locul ales pentru sfințire. Pr. Misionar a început mărturisirile des de dimineață și a tot spovedit și în decursul slințirii țarinei, pentru care scop a slujit sf. Liturghie mai de dimineață.

În ziua de 25, a doua zi de Rusalii, a fost ajutat și de Pr. Ioan Pol din Fănațele Mădărașului, precum și de Pr. Adrian Todericiu, din Pogăceaua-Vale, urmând ca să spovedească iarăși singur Pr. I. Bal, până în 30 Mai. S'au apropiat de sf. taine 661 inși.

Frumos număr, mai cu seamă dacă se ia în considerare și munca întărsiată a câmpului și distanța mare a credincioșilor de biserică!

Încheierea misiunilor s'a făcut Vineri seara în 28 Mai, rostindu-se predica, din fața bisericii, unde s'au postat numeroși credincioși cu luminile aprinse. Mulți au ascultat în aceea seară cuvântul misionarului de acasă, auzindu-se — după spusa unei doam-

ne — „ca la radio”. Credincioșii Părintelui Florea n'au întârziat a-și arăta recunoștința lor față de Pr. misionar, răspunzând la apelul acestuia, în favorul orfanilor dela Obreja, cu suma de 14.273 lei, rezultați din colectă. S'au abonat 19 inși la rev. „Lumina Creștinului” dela Iași, au cumpărat 255 cărți din „Cărțile Bunului Creștin” de Părinte Maior.

Nespus de mișcătoare a fost apoi și primirea sărbătorească în Congregația Mariană alor 60 membre. Aceasta s'a întâmplat tot în seara zilei de Vineri, la încheierea misiunilor. În timp ce lumea stătea în picioare, cele 60 femei își rosteau făgăduința lor, în genunchi, cu lumini aprinse, în fața altarului, că o vor cinși pe Maica Preacurată, în chip deosebit, se vor îngriji mai mult ca până acum de *mântuirea proprie*, și că se vor sili să ajute și pe *aproapele să ajungă la mântuire*, prin practicarea faptelor milei creștinești, trupești și sufletești. Fie, ca Spiritul Sfânt, — care prin darurile sale a produs în inimile credincioșilor Pogăceni, ca odinioară, aceleași mângăeri, în acelea ale Apostolilor din primele Rusalii, — să-i aibă în paza sa!

Coresp.

Muncă de război. O lege mai nouă hotărăște ca elevii și studenții să facă în vara aceasta munca de război. În chipul acesta în lunile de vară tinerii cu carte vor putea fi de folos țării.

Din raiul bolșevic. Un ofițer bolșevic luat prizonier de către Germani, generalul Vladimir Noicovff, a declarat că la Petrograd mor zilnic de foame câte zece mii de oameni. Morții sunt strânși noaptea de pe străzi și aruncați în gropi cu var. Spitalele sunt foarte încărcate și medicii nu mai știu ce să facă din cauză că lipsesc medicamentele și mâncarea. Dacă sunt adevărate ce e spus de ofițerul bolșevic, atunci la Leningrad au murit de foame până acum peste un milion de oameni.

mare decât *Karl Schwab*, pe care Andrew Carnegie, regele oțelului, îl plătia cu un milion de dolari pe an.

— De ce îl plătia așa de fantastic? Era oare Schwab mai genial decât alți ingineri?

— Nici decât. Carnegie avea ingineri mai iscusiți decât Schwab. Ci acesta avea un dar, pe care nu-l mai avea nici un inginer, nici un funcționar superior: *talentul de a ști conduce pe alții*. Iată secretul lui. De multe ori spunea: „Nimic nu distruge mai mult ambiția unui om, ca criticile superiorilor săi. De aceea, eu sunt gata oricând să laud și să nu mustru. Dacă observ că cineva a făcut bine un lucru, îl aprob din din toată inima și-l laud cu toată sinceritatea”.

Acesta era secretul reușitei fenomenale a lui Schwab, care a dat nenumărate exemple de iscusință, cum trata pe subalterni.

Capitolul III sună așa: „Stărniti în interlocutorul vostru dorința de a face ce-i propuneți”.

Într-o zi filosoful Emerson și fiul său se căzneau să bage un vițel în grajd. Vițelul se opunea (nu se lăsa), proptindu-se în picioare. Nu voia să părăsească pășunea. Servitoarea irlandeză văzu scena. Ea nu era învățată, nu scrisese cărți de filosofie, dar în cazul acesta știu să arate mai mult simț decât Emerson. Ea măguli dorința vițelului și-l strecura un deget în gură, pe care el numai decât se apucă să-l sugă, iar servitoarea îl conduse frumuseț în grajd.

Ca vițelul acela sună mulți oameni. Dacă le împlinesți pofta, li conduci cum vrei. Artă aceasta o știa și Andrew Carnegie,

care dintr'un umil băiat scoțian, absolvent de patru clase primare, a ajuns regele oțelului și miliardar în dolarii De asemenea, Henry Ford a fost și este pătruns de arta aceasta, când declară: „Secretul succesului este iscusința de a te pune în locul altuia și de a judeca lucrurile din punctul lui de vedere ca și din al tău”.

E prea adevărată, dar nu e completă învățătura asta și nu se poate aplica la toți oamenii și în toate împrejurările. Bunăoară, dacă cineva intenționat, ori neintenționat, și-a produs o pagubă mare și nu vrea să recunoască, nu vrea să-ți restituie paguba: cu ce mijloace îl poți influența, ca să deștepti în el dorința de reparare?

— Încă o mare întrebare, care ne dovedește că înțelegerea stă din doi. Pe cât este îndemnul unuia, pe atâta trebuie să fie și recunoașterea celui altul ca să se facă învoiala.

Când educația va reuși să însuflească iubirea aceasta între oameni: vom avea cea mai mare minune dintre toate minunile câte s'au întâmplat în lume. Atunci nu vor mai fi procese între oameni. Nu vor fi războaie între popoare. Se va întrona pacea durabilă pe pământ...

Dar să relau firul îndemnelor lui D. Carnegie:

— Numai știința pusă în acțiune rămâne în noi.

— Cetiți cât de multe ori cărțile bune.

— Constatați-vă greșelile și le îndreptați!

— Dacă vreți să adunați mierea, nu răsturnați stupul.

— Vrei să devii un vorbitor plăcut? Este foarte ușor. Învăță să ascuți.

Pilde pentru viață

Povestea unor suflete

Fiul unul născut al unui mare rege, călătorind prin statele sale, întâlni într'o căscioară liica unul gospodar. Frumusețea fetei încântă pe fiul de rege. Uitându-și de mărirea sa, pentru a nu-și aminti decât de dragostea pe care i-o inspira fetea, prințul se logodi cu ea înaintea părinților ei și a parohului. Prințul ar fi dus o numai decât cu dânsul la curtea regală, dar, deoarece fetea încă nu cunoștea manierele înalte (purtarea în societate) și n'avea încă haină de prințesă, o lăsa încă în sat. Li puse în mână o mare sumă de bani, pentru a-și cumpăra perle, diamante și alte podoabe scumpe, și-i lăsa și o parte din suita sa, spre a o învăța manierele regale. Dar, vai, frumusețea nu e legată totdeauna de înțelepciune și tirania obișnuințelor rele nimicește și cea mai nobilă însușire. Fetea își ascunse banii și nu-și cumpără haină de regină și nici podoabe scumpe. Și nu se îndeletnici nici cu manierele înalte ale curții, ci-și vedea mai departe de ocupația sa de a împrăștiia gunoi și de a hrăni vitele. Înzadar o îndemna preotul, înzadar o sfătuiau părinții, să se lase de cele gospodărești, pentru a se îndeletnici cu cele împărătești, fetea nu-i asculta. La timpul hotărât, prințul dădu ordin, să i-se aducă la curte logodnica. Fetea se și prezentă, dar într'o stare așa de desgustătoare, încât dragostea prințului se schimbă în mânie și porunci ca netrebnică logodnică să fie aruncată în temniță, pentru că s'a arătat nevrednică de dragostea și de darurile princiare primite...

...Această poveste este pove-

— Pentru a fi interesant, arată-ți interesul pentru alții.

Cum să interesăm pe oameni? E foarte ușor: vorbindu-le de ceea ce-i interesează!

— Cum să ne facem plăcuți oamenilor? Purtându-ne cu ei așa, cum am vrea ca și ei să se poarte cu noi. Așa ne învăța și Cristos.

— Cel mai bun mijloc de a învinge într'o discuție, într'o ceartă este de a le ocoli.

— Aici s'ar putea observa, că discuția de multe ori e neapărat trebuitoare pentru a lămurii unele lucruri încurcate. Dar atârni de modul cum discuți.

— Un mijloc fără greș de a-ți face dușmani este să ținem morțiș la părerile noastre făcând pe alții proști și învinuindu-i că greșesc.

Chiar dacă părerile noastre ar fi corecte, nu e lucru înțelept a face pe alții, proști. Un poet zicea: „Învățați pe alții fără să vă luați aerul că-i învățați.” Lordul Chesterfield spunea fiului său: „Fii mai înțelept decât alții, dacă poți, dar nu o arăta!”

Aici încă trebuie să observăm, că nu totdeauna e potrivită regula aceasta. *Dreptatea* trebuie scoasă totdeauna la lumină, chiar dacă nu e pe placul cuiva. Dacă stăruiești pe lângă adevăr, vine timpul de se convinge oricine despre el. Pe când dacă am fi ca o mămăligă neferită, dreptatea ar rămânea călcată în picioare și ar triumfa minciuna și nedreptatea...

Un capitol interesant și instructiv sună așa: „Cum săpași mai repede mormântul fericirii voastre casnice?” Și ne arată că prin purtări nepotrivite... Aduce ca exem

bunăînțelegere și prin rugă-

Dar acuma n'am vreme să
continuu a te convinge, că mi-a
venit un botez. Mai vorbim noi
aline, că tare-mi place cum
mi întrebările și am de gând
să te conving, că biserica noastră
este singura biserică adevărată.

Badea Loader: Am înțeles.
Botează copilășul lui Iuonu Firei,
și cam slăbuț și se poate în-
mpla vreo nenorocire, Doamne
crește. Sărut mâna, Părinte.

Părintele: Bună să-ți fie inima!
și Dumnezeu te binecuvinteze!

Răvaș din război

Imi în de plăcută datorie, să dau
publicității o scrisoare de un cald și
sincer patriotism, primită de pe fron-
tul din Răsărit dela ostașul român
Benedic Munteanu, din comuna Agril-
tea, județul Târnava-Mică.

Preot Ioan Șelariu

18/V—1942.

P. S. Părinte,

Doresc, să vă găsească sănătoși a-
ste mici rândulețe. De aici, din ma-
rea depărtare, de sub ropotul de car-
ge bolșevice, îmi aduc aminte de
frumoasele meleaguri târnăvene. Imi
aduc aminte de frumoasa mea co-
mună, de iubitul meu cămin, ascun-
dând mișcarea ludei pe teren. Numai
văzările cerului mai fac să-mi trec
noaptea liniștită. Dragul meu Pă-
rinte, mândria mea este, că Țara mi-a
făcut cinstea, să lupt contra necinsti-
țurilor de cruce. Cu cât timpul trece
mai repede, cu atât victoria defini-
tivă a ostașului român se apropie.
Imi aduc aminte de sfânta slujbă
ce se face la sărbători în scumpa
noastră Țară și când mă uit peste sa-
le ruse, unde Iuda și-a infipt colții,
distrugând biserica lui Dumnezeu,
sau să sar din groapă, să mă arunc
în ceafa dracilor distrugători de cruce
și de civilizație.

După cum părinții noștri au fă-
cut o Românie Mare, tot așa și noi
vom ști s'o facem, și mai mare și
mai oțelită și mai frumoasă decât
a fost, ducând faima ostașului ro-
mân ca luptător energic pe acest
pământ.

Prea Sf. Părinte, cu credința în
Dumnezeu pășesc zi de zi la dato-
rie. Nu doresc să văd căminul și
pe ai mei părinți, până victoria va
veni definitivă — înfrângerea pos-
tulatorilor comuniști.

Dragii mei, de aici din depărtare
vă urez multă sănătate la toți. Ce
mai face Mircea? Doresc să știu
cum merge cu dragostea școlărească.
Terminând! Vă rog a transmite,
multă sănătate la ai mei părinți. Cu
drag Vă salută ostașul român cu
sânge de glorios ardelean, ce duce
Țara la victorie pe frontul de răsă-
rit. — Sănătate!

Caporal Benedic Munteanu

Intrunire colegială. La intrunirea cole-
gială de 51 ani de absolvire a Școlii Nor-
male, pe care a convocat-o, pe ziua de 21
Iunie 1942, dl învățător pensionar Andrei
Iosu din Sânger, se va sluji, în biserica
vechilor (biserica parohială), și un parastas
pentru profesorii Solomon, Munteanu, Bota,
Igruțiu, Ungurean și Pop. La acest pă-
stas sunt invitați toți cunoscuții și invă-
țătorii din Blaj.

CUM STĂ LUMEA ȘI ȚARA

Mersul războiului

În săptămâna aceasta nu s'au
petrecut lucruri prea mari. După
biruința răsunătoare dela Harcov
și Kerchi, trupele române și aliate
au început atacul Sevastopolului.
Acest atac este însă numai un
început, căci după căderea ace-
stui oraș se va deslănțui ofensiva
cea mare.

Aceasta este situația în Răsă-
rit, în Rusia. De desfășurarea
luptelor de pe acest front sunt
legate toate schimbările și tră-
mântările politice ale Europei.
Legăturile vechi au rămas ne-
destăcute.

Pârjolul din Rusia, unele ata-
curi date de vapoarele rusești
asupra celor turcești au făcut să
se vorbească iarăși de Turcia.
Țara aceasta nu și-a spus cu-
vântul cel din urmă. Conducă-
torii ei spun că ea va rămânea
neutră, atâta vreme cât nu va fi
atacată.

Franța nu și-a hotărât încă po-
litica. Partidul acelor, cari cër-
ca Franța să-și schimbe politica
de până acum și să se alătore
de Germania, este tot mai nu-
meros.

În Mediterana și în Africa si-
tuația a rămas neschimbată.

În Răsăritul îndepărtat răz-
boiul este în plină desfășurare.
Se vorbește că Americanii ar
vrea să facă pe Ruși ca să atace
pe Japonezi, ajutând în chipul
acesta China.

În India frământările revoluțio-
nare sunt în creștere. În unele
ținuturi au și izbucnit răscoale
sângeroase.

Până acum lumea nu se a-
șteaptă la schimbări mai însem-
nate. Alături însă de luptele de
pe front se mai poartă și un răz-
boi politic și economic. Miniștrii
și diplomații poartă acest război.
Dela istețimea lor dela chipul
cum știu să lege ori să desfacă
prieteniile atârnă de multe ori și
biruința soldaților de pe front.

Înțelegerea anglo- bolșevică

Între Anglia și Rusia bolșevică
s'a făcut în zilele acestea o în-
țelegere, care întărește alianța lor,
pe tot timpul cât va ținea răz-
boiul.

În înțelegerea aceasta se spune
că Anglia și Rusia nu-și vor mări
granițele în paguba altor țări și
că nu se vor amesteca în lucruri
cari privesc alte țări. Mai de-
parte se spune că Anglia face
un al doilea front în Europa.

Înțelegerea a fost iscălită la
Londra și a fost sărbătorită în
urmă de reprezentanții Angliei și
Rusiei cu băuturi scumpe și vorbe
multe și frumoase.

Vestea acestei noi învoicli a
fost primită cu liniște în toate
țările. Gazetele streine scriu că
înțelegerea a fost pusă la cale
acum cinci luni, când dl Eden a
fost la Moscova. Atunci trimisul
Angliei a discutat cu Stalin noua
împărțire a Europei. Gazetele mai
scriu că iscălirea acestei înțele-
geri nu poate schimba cu nimic
mersul războiului, chiar dacă En-
glezii ar deschide un front nou
în Europa.

Oând își va ținea Anglia făgă-
duințele față de Rusia și va des-
chide frontul în Apus, nu se știe.
Se pare că și aceasta este numai
vorbă, ca să-i facă pe Ruși să lupte.

Luptele din Răsărit

Pe acest front, după luptele
dela Kerchi și Harcov au urmat
zile ceva mai liniștite. În acest
timp s'au dat mai multe lupte
locale. Au fost lupte ceva mai
grele în ținutul dela Miazănoapte,
la Leningrad.

Avioanele germane au bom-
bardat fără întrerupere concen-
trările de trupe ale Rușilor. Se
spune că avioanele germane au
făcut sboruri de recunoaștere pe
o distanță de 600 de kilometri
în spatele liniilor rusești. După
știrile date de avioanele de re-
cunoaștere germană mari convoi-
iuri de trupe rusești se îndreaptă
spre front. În aceeași vreme, în
ținutul Moscovei, pe Volga, în
Caucaz și în Urali, bolșevicii fac
întărituri mari, pentru a opri înain-
tarea germană.

Spre sfârșitul săptămânii tru-
pele germane și române au în-
ceput atacul orașului Sevastopol,
care este apărat de întărituri
foarte mari și moderne.

În afară de vechile fortificații,
bolșevicii au mai zidit în ultimii
20 de ani cam 1000 de cazemate.

În urma bombardamentelor și
atacurilor neîntrerupte în oraș
s'au aprins numeroase case.

Primul brâu de întărituri din
jurul acestui oraș a fost cucerit
de trupele române și germane.

Părerea multor militari este că
luptele cari vor urma vor fi încă
foarte crâncene, căci Sevastopo-
lul este una din cele mai întă-
rite cetăți din lume. Totuși va
trebui să cadă. Până acum au
fost cucerite 645 de cazemate.

În afară de Sevastopol, au mai
început lupte mari la Răsărit de
Harcov. Puterea atacului german
a fost mare și în această parte,
căci bolșevicii după lupte grele
au trebuit să se retragă.

Pe frontul din Africa

În Libia luptele au continuat
cu înverșunare. După ce au oprit
atacurile Englezilor, trupele ita-

liene și germane au trecut la o-
fensivă. Lupta se desfășoară la
Miazăzi de Tobruk și Bir Hakeine
și în ținutul numit „Caldarea
Diavolului”. După lupte înverșu-
nate Bir Hakein a fost cucerit
de Germani și Italiani, cari pot
acum să înainteze în voie. În a-
ceste lupte au căzut prizonieri
patru generali, un amiral și peste
12 mii de soldați englezi. Înfrân-
gerea din Africa au recunoscut-o
și Englezii, la posturile lor de
radio.

In răsăritul îndepărtat

În această parte de lume sunt
lupte mari în China. Japonezii au
deslănțuit o ofensivă puternică
împotriva mareșalului Ciang-Kai-
Shek.

Înaintarea japoneză se face în
ținutul dintre Kiang Si și Ce-
kiang.

În luptele de pe apă Japo-
nezii au câștigat două biruințe
mari, la insule Mitwai și lângă
insulele Auletine, cari sunt între
America de Nord și Asia. Aceste
insule au fost ale Americanilor și
de acolo vapoarele și submari-
nele americane puteau foarte ușor
să atace pe Japonezi pela spate.
Acum oprite din Alentine au fost
ocupate de trupele japoneze.

Grija Turciei

Turcia a căzut la grijă mare.
La sfârșitul acestei săptămâni mai
multe avioane americane cari fu-
geau dela Sevastopol s'au oprit
pe pământul turcesc. Guvernul
Turciei se teme, să nu ajungă la
neplăceri cu celelalte țări, mai
ales că avioanele au aruncat și
manifeste.

Japonezii nu vor fo- losi gaze de luptă

De o vreme încoace a început
să se vorbească tot mai mult de
folosirea gazelor otrăvitoare în
război. Svonurile au pornit din
tabăra Americii și Angliei. Astfel
președintele Roosevelt a anunțat
că Japonezii s'au folosit de gaze
otrăvitoare și că în luptele ur-
mătoare soldații americani vor
folosi și ei gaze otrăvitoare.

Japonezii însă au tăgăduit cele
spuse de dl Roosevelt, anume
că ei ar fi folosit gaze otrăvi-
toare, în lupte. Comandații ja-
ponezi au spus că ei nu au lipsă
ca să se folosească de gaze o-
trăvitoare, deoarece au fost pre-
tutindena învingători. Numai a-
ceia cari pierd lupta se gândesc
să folosească gaze de luptă.

Nu este Român Unit,

care nu citește

„Unirea” și „Unirea
Poporului”.

Știrile săptămânii

In sfârșit! Da, in sfârșit am primit hârtie, cecece dovedește și gazeta de astăzi, care apare în 6 pagini. Dacă ne-ar fi venit mai multă, am fi apărut în 8 pagini, așa însă că ni s'a trimis numai o mică parte din cecece am comandat, ne bucurăm că putem apărea deocamdată în cel puțin 6 pagini. Mai e apoi ceva, hârtia de acum este cu ceva mai lungă și mai lată decât cea de până acum, așa că și prin aceasta am câștigat ceva în mărime.

Pomenirea lui Octavian Goga. Duminică trecut s'a făcut la Alba Iulia pomenirea marelui poet Octavian Goga, dela moartea căruia s'au împlinit patru ani. La această serbare de pomenire a fost de față și al ministru Petrovici, ca reprezentant al guvernului.

Mormântul sfântului Petru care se află la Roma, a fost acoperit în cursul timpului de pământ, așa că nu s'a putut da de el. Acuma se fac săpături din greu și, în 2—3 luni, vom putea citi știrea, că acel mormânt a ieșit la iveală și l poate vedea oricine.

Muzică și jocuri românești la Bratislava. Orchestra Grigoraș Dinicu, dsoara Rodica Bajor și o ceată de călușeri dela Argeș s'au produs zilele trecute la Bratislava, în Cehoslovacia, storcând mirarea tuturor celor ce i-au văzut și auzit.

Grindină de aproape o jumătate de kilogram. Asupra orașului Salonic din Grecia s'a abătut în zilele acestea o furtună îngrozitoare. Ploaia a fost ărmată de o grindină, care a atins greutatea de aproape o jumătate de kilogram.

Cum au sfârșit doi tineri îndrăgostiți. O întâmplare dureroasă s'a petrecut mai în zilele trecute la Sibiu. Tinerii Elena Szenik și Magyar Matei, îndrăgostiți foc unul de altul, și-au pus în gând să se căsătorească. Au fost împiedecați dela aceasta de către mama fetei, care voia un alt ginere. Văzând că nu se vor putea căsători, tânărul a propus iubitei sale, să se omoare. Gândul acesta nelericit tinerii-au și îndeplinit, aruncându-se într'o noapte în râul Cibin. Trupurile lor au fost pescuite de niște trecători, după două zile.

Un invalid se întoarce pe front. Întâmplarea aceasta ar părea de necrezut. Este vorba de sergentul Crețu Rusu, dintr'un regiment de infanterie, rămas fără mână dreaptă în luptele de pe frontul din Rusia. După ce s'a

vindecat brațul, sergentul Crețu Rusu a cerut să fie trimis iarăși pe front. Cererea i-a fost împlinită.

Profesor care face cinste neamului. Profesorul român Dr. Alexandru Borza dela Facultatea de științe din Timișoara a fost chemat de oamenii învățați din Elveția, Italia și Croația, să țină mai multe conferințe. Pretutindena învățatul profesor a făcut cinste și fața neamului nostru. În ziua de 12 Mai a fost primit în audiență de Preafericitul Părinte Pius XII, căruia i-a prezentat omagiile Agrului și a mică dar din partea reședinței „Sf. Maria” din Timișoara.

O femeie, șeful unei bande de hoți. În județul Hunedoara a fost prinsă o ceată de țigani hoți, a cărei șef era țiganka Moldovan Marie din comuna Șoimuș. Această hoțomană a mai fost oândă la saze ani și șase luni temniță, pentru o hoție mai veche. După ce și a ispășit pedeapsa la închisoarea din Aiud, femeia a venit în comuna Șoimuș, unde s'a grăbit și-și înceapă meseria. În scurtă vreme și-a format iarăși o bandă de hoți, cu ajutorul căreia a început să fure tot ce se putea găsi în comunele de prin județ. A fost însă prinsă, după ce a săvârșit mai multe furturi și împreună cu tovarășii ei a fost dată pe mâna oamenilor legii.

Trimiteți-ne bani! De două luni încoace nu ne mai trimiteți aproape nici un ban, așa că nu mai avem cu ce comanda hârtia, ba, azi mâine, nici bani pentru poștă nu vom mai avea. Abonamentele se plătesc pretutindena înainte. Gazetele cele mari dela București nici nu i trimit nimănu gazeta, până nu plătește înainte. Noi prea pe mulți îi așteptăm, de aceea suntem veșnic lipsiți de bani și avem pururea datorii la tipografie. Vă rogăm, să vă învățați odată, și abonații noștri, la regulă, că altfel ne nimiciți gazeta. Dacă nu începeți a ne trimite restanțele, ne vom vedea nevoiți a vă opri gazeta.

Cruțați-vă animalele! Mulți căruțași sunt cari își prea împovărează animalele și apoi le bat și le injură, de să fugi cât vezi cu ochii. Și pentru jocul acestora a găsit Domnul Mareșal ac bun, li trimite în fața magistraților, cari le aplică art. 594 din Codul Penal și-i pedepesc cu 5—15 zile închisoare și amendă dela 500 la 1000 Lei.

Cum știu cruța alții. În Danemarca s'a întemeiat de curând o întreprindere, care curăță cărpele folosite în uzine și în fabrici, și scoate din ele uleiul și grăsimile. Drept pildă direcțiunea acelei întreprinderi a arătat că din 100 kg. călți de lână su ieșit 242 kg. ulei și 248 kg. lână curată. Danezii adună deci de aici înainte până și cărpele ce se aruncau în

DOCTORUL SAZELER

MAMA

— Na înțărcați copiii vara! —

Întâmplarea m'a dus la Lipova, în ziua mamei. Și cum era zi de Duminică, am fost la biserică, unde un preot a vorbit cu adevărat dar serios despre mamă, storcând multe lacrimi.

Pe ziua mamei s'au scris câteva articole frumoase la gazetă, s'a scris despre mamă, care e cântată de atâția poeți, cu deosebire în versuri frumoase și mult pătrunzătoare.

Preotul ne a vorbit de mamă, de maica Domnului, iară ziarul „Curentul” ne vorbește de suferințele îndurerate ale mamelor noastre române din zilele de azi, a căror feciori le sunt plecați la „datorie”. Dară să nu uităm, că mai este o mamă, care este îndurerată cu venirea verilor, e mama cu pruncul în brațe, nevasta soldatului de azi.

Mamele cu pruncul de sân au bucuriile lor, dar mai au și năcazuri și nenumărate dureri, din voia sorții, ori din greșele lor.

Vremea de ger a acestri ierni lungi și grele, cum nici bătrânii alți nu au mai pomenit, a trecut. A sosit vremea lucrului. Mamele copilașilor de sân, nuroile ma-

gunoi și scot din ele ulei și lână curată. Numai prin cruțare se poate ajunge la bogăție!

Pentru cei ce se sustrag dela rechiziții și aduc stricăciuni la căruțe și automobile, își orbesc caii sau îi rănesc, pentru că să nu se poată întrebunța la armată! Unii ca aceștia vor suferi pedepsele prescrise prin art 60 din legea rechizițiilor, și anume confiscarea bunurilor și pedeapsa de un an muncă grea la piatră. Domnul Mareșal a dat aspră poruncă, să fie pedepsiți toți aceștia.

Ciumă în China. În ținuturile Juman, Koetchen și Kuangsi din partea de miazăzi s'isbucnit ciuma. Puterea boalei este mai mare în provincia Juman, unde ciuma a fost adusă de refugiații veniți din Birmania. Se spune că într'un singur oraș au murit de această boală mai mult de 500 de oameni.

De când există acul de gămălie. Zilele acestea acul de gămălie sau bumbușca poate sărbători 600 ani de existență. El a fost fabricat pentru prima oară în anul 1342 la Nuernberg în Germania, fiind lucrat de mână. Se fabrica mai întâiu cu mână, din sârmă de fier sau de alamă, aproape 500 ani; căci abia în anul 1812 a fost inventată o mașină cu care s'a putut trece la fabricarea acelor de gămălie.

Ce pagube pot cauza buruienile. Conform unor calcule noi, pagubele cauzate în Suedia de buruieni se cifrează anual la cel puțin 100 milioane coroane, probabil însă chiar la 150 milioane coroane. Deoarece astăzi trebuie să înconjurăm în orice

melor de azi îndurerate, vor trebui să iese la lucru câmpului și lucru este mult, că vremea e târzie și brațe de muncă sunt puține, pentru că brațele puternice sunt cu arma în mână pe câmpurile de luptă.

A venit vremea lucrului, au sosit zilele vitrege ale copilașilor de sân. Când sunt lăsați acasă cu un frățior mai mare, cu o vecică, cu cine se poate și... când din nenorocire copiii sunt înțărcați.

Înțărcarea copiilor în timp de vară este o greșală scump plătită, e plătită cu prețul vieții copilului.

Nu înțărcați copiii vara, pentru că vara stomacul, și al omului mare, este gingaș la orice mâncare, dară cu atât mai mult este gingaș stomacul copiilor, ca urmare copiii împolnăvindu-se de diaree.

Nu înțărcați copiii vara, ci mamele să facă tot ce vor putea și să-i ducă cu ele la lucru câmpului, că acolo vor fi sub paza o hlor lor și lângă sânul lor, care este izvor nesecat de fericire, sănătate și putere.

Sfătuți mamele, să nu-și înțărce copiii vara, că înțărcații de vara este plătit cu viața pruncului și cu multe lacrimi de „mamă.”

Dr. Ioan Frățilă

caz astfel de pagube, s'a început o campanie de mari proporții pentru combaterea pagubelor. Pretutindeni în Suedia s'au organizat cursuri speciale pentru agricultură, în cadrul cărora se dau învățături asupra metodelor combaterii buruienilor.

Un nou ser contra tusei măgărești. Tusea măgărească sau convulsivă, care în unele țări face mai multe victime decât pericolul sa difterie, nu a putut fi combătută cu același succes ca ea. Institutul de ser din Dessau a reușit să producă un preparat, care are la bază splan și cu care copiii sunt injectați de 2 până la 3 ori pe zi. Acest ser reduce mult afacurile de tuse și greața, încât copiii pot să se hrănească în mod normal. Această descoperire este o mare binefacere pentru copii.

Poșta gazetel

Poezii nepublicate. Unii cetitori ne întreabă, pentru ce nu li s'au publicat poeziile. Cauzele sunt trei: 1. pentru că nu am avut loc, 2. pentru că nu sunt bune, 3. pentru că se vor publica în viitor. Să răspundem ficăruia, nu se poate. Mai bucuroși suntem de poezii populare.

Nr. 182-1942

Publicație de licitație

Curatorul bisericii române unite din Petroșeni-Hunedoara va ține, în ziua de 28-Iunie 1942, ora 11 a. m., în cancelaria Oficiului Parohial din str. Protop. Radicu Nr. 3, licitație publică minuendă cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a confecționării iconostasului și mobilierului la noua biserică.

Garanția de 5% se va depune, după devizul de Lei 750 000, în numerar sau în efecte de stat, socotite la cursul zilei.

Parul, devizul, condițiunile generale și speciale de execuție se pot vedea zilnic la Oficiul Parohial sus scris.

Curatorul își rezervă dreptul, dacă va afla de lipsă, să procedeze, imediat după deschiderea ofertelor, la o licitație orală.

Petroșeni, la 13 Mai 1942,

Președinte:

s. s. Prot. Iuliu Miclea. Primcurator: s. s. Ing. Eugen Paul.